

संयुक्त सरकारको प्राचीनिकता र शाभ्द न्यूनतम कार्यक्रम

सांवंभौमसत्ता संप्रयत्न नेपाली जनताले पात्रता विभिन्नतम जनजातीयता, मानव सम्पाद, पात्र आन्दोलनसम्बन्धायत विभिन्न आन्दोलनमा नायक तथा र विभिन्नतामा गोरखाली झैलालाला राज्य प्राप्त थारीद तथा बेपत्ता र भीषित नामांकितप्रति उच्च गमनाम गरे,

प्रतिनिधि सभा तथा प्रदेश सभा विचारण, १९७५, दा अधिकारक नेपाली जनताले जनादर्शताको आत्मसात गरे।

नेपालको स्वतन्त्रता, सांवंभौमिकता, भौगोलिक अधिकृतता, राष्ट्रिय प्रकल्प, व्यापारिक र आधिकारिक अभियानहरू र राष्ट्रिय सम्बन्ध राज्य, विधिक शासन, आधिकारिक तथा सास्कृतिक अधिकारहरू, उल्लेहित वर्ग, जाति, धर्म, विद्या र समुदायको आधारभूत मानव अधिकारको संरक्षण गर्ने प्रतिबद्धता जस्त गरे,

राष्ट्रिय हित, सामाजिक आधिक न्याय तथा लोकतान्त्रिक मूल्य र मान्यतामा आधारित याज्ञवाचायर्पति प्रतिबद्ध रहें समन्वय सहभीय शासन पणालीको भाग्यमबाट न्यायपूर्ण, विभेदरहित, यमतामूलक, सबैल र समृद्ध नेपालको निर्माण गर्ने सहकर्त्त्व गरे,

विस्तृत शान्ति सम्भोतालगायत विगतमा नेपाल सरकार र विभिन्न राजनीतिक दल र पक्षहरूविच भएका सहमती र सम्भोताहरूलाई हृदयहरूम गरी देशलाई रिमो शान्ति, सुशासन, विकास र यमद्विका लागि कटिबद्ध रहें,

सहधीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र, संविधान र संसदको रक्षार्थ भएको सहधर्षको भावनाअनुरूप प्रतिनिधि सभाको पूर्ण कार्यकालको सुनिश्चितता गर्दै,

आपसी संबाद, सहमति र सहकार्यमाफत गठबन्धनको संस्कृति विकास गरी देशमा राजनीतिक स्पायित्व प्रदान गर्ने वर्तमान संयुक्त सरकार गठनका लागि पहल गर्ने तथा समर्थन गर्ने दलहरू यो साभाका न्यूनतम कार्यक्रममा सहमत भएका छौं।

१. संयुक्त सरकारका प्राचीनिकताहरू

संयुक्त सरकारका प्राचीनिकताहरू देखायबमोजिम हुने छन्।

१. संविधानको रक्षा र आवश्यकतानुसार परिमार्जन/ विकास, सहधीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको सुदृढीकरण र सहधीयता कार्यान्वयन गर्ने।

२. देशको अर्थतन्त्र सुदृढ गर्ने नीतिगत, सरचनागत तथा कार्यगत सुधार गर्ने।

३. गुणस्तरीय सेवा प्रवाह, सुशासन र सदाचारको प्रत्याभूति हुने गरी शासकीय सुधार गर्ने। भृष्टाचारको छानबीन र कारबाहीका लागि अग्रसरता लिने।

४. राष्ट्रिय पक्ष्यालाई पूर्णता दिव विस्तृत शास्त्रीय समझौताका बाबी कार्यभार तथा विभिन्न प्रभारुन्मय मएको सहमतिहरूको व्यवस्थागत गर्ने ।
५. उत्पादनमुखी अपर्याप्ति, आपूर्ति व्यवस्थामा सुधार तथा सम्बन्धिक वितरणको व्यवस्था गर्ने ।
६. खचन कटीती र प्रशासनिक भ्रमेलाको अन्त्यका लागि सार्वजनिक प्रशासन चुस्त दुरुस्त बनाउने ।
७. समाजमा विद्यमान वरीय, जातीय, लोकीय, लिङ्गीय सबै प्रकारका विभेदहरूको अन्त्य गरी समता, स्वतन्त्रता एवम् न्यायमा आधारित सामाजिक व्यवस्था निर्माण गर्ने ।
८. जलवायु परिवर्तनमे उत्पन्न गरेको जोखिम न्यूनीकरण गरी पश्चात्यरणीय सन्तुलन कायम गर्ने ।
९. राष्ट्रिय हित (National Interest) को रूप एवम् जनताको समृद्धिका लागि स्वतन्त्र र सन्तुलित परराष्ट्र नीति अबलम्बन गर्ने ।
- २. संयुक्त सरकारका नीति र कार्यक्रमहरू**
- उपरोक्त प्राथमिकताहरू कार्यान्वयनका लागि हामा नीति र कार्यक्रमहरू देहायबमोजिम छन् ।
- २.१. सहधीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको सुदृढीकरण**
१. सहधीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रलाई संस्थागत गर्ने सहधीय निजामती सेवा ऐन, नागरिकता ऐन, शिक्षा सेवा ऐन, स्वास्थ्य सेवा ऐन लगायत अति आवश्यक ऐनहरूलाई यथासिध्ध ससदबाट पारित गराउने । सविधानको अनुसूचीमा उल्लेखित क्षेत्राधिकारहरूसँग सम्बन्धित सहधबाट बन्न बाबी ऐन कानुनहरू प्राथमिकताका साथ निर्माण गर्ने । प्रदेशको क्षेत्राधिकारसँग बाभिएका सहधीय कानुनहरू संशोधन गर्ने र प्रदेशको अधिकार सूचीमा रहेका विषयहरूको कानुन निर्माणमा सहजीकरण गर्ने ।
२. सहधीयता कार्यान्वयनका लागि तीन तहबिचको सरकारको क्षेत्राधिकार र अन्तरसम्बन्धलाई सहकारिता, सहअस्तित्व र समन्वयको आधारमा सञ्चालन गर्ने । प्रदेश र स्थानीय तहलाई सबल र अधिकारसम्पन्न बनाउन आवश्यक कार्य गर्ने । सविधानबमोजिम प्रदेशलाई हस्तान्तरण गर्न बाबी रहेका विभिन्न मन्वालयमातहतका निकायहरू हस्तान्तरण गर्ने ।
३. सहध, प्रदेश र स्थानीय तहबिच सन्तुलित र त्यायोचित रूपमा राजस्व तथा सोत साधनहरू बाडफाट गर्ने । राज्यका तर्फबाट प्रदान गरिने सेवा सुविधाहरू जनता निकट पुऱ्याउन प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई वित्तीय, प्रशासनिक तथा सहगठनात्मक रूपमा सक्षम बनाउने ।
४. सविधान प्रदत्त सामाजिक न्यायको हक्को सुनिश्चितताका लागि समानुपातिक समावेशी प्रणालीको सबैधानिक व्यवस्थालाई प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्ने ।
५. सहधीय व्यवस्थाको आधारभूत मान्यताअनुरूप निजामती लगायत सबै सरकारी सेवा एवम् सुरक्षा निकायको पुनर्संरचनाको कामलाई पूर्णता दिने ।
६. प्रदेशसंगको समन्वयमा प्रदेश प्रहरी समायोजनको काम सरकारले पूर्णता पाएको छ भित्र सम्पन्न गर्ने ।
७. बोम्लिलो केन्द्रिकृत संरचनालाई रूपान्तरण गर्ने र सहधीय संरचनालाई चुस्त, दुरुस्त र मितव्ययी बनाउन अधिकारसम्पन्न उच्चस्तरीय प्रशासनिक पुनर्संरचना आयोग बनाउने ।

८. विदेश तथा स्थानीय तहका लागि आवश्यक कमेचारीहरु संविधानबोर्डम अवधारणनका लागि
सांकेतिकरण गर्ने ।

९. विदेशमा रहेका नेपाली नागरिकताहरु मतदानको अधिकार सुनिश्चित गर्ने आवश्यक अवधारणाहरुको
निर्वाचन ऐन तर्जुमा गर्ने ।

१०. कुनैपनि नेपाली नागरिक नागरिकता प्रमाणपत्र पाउन र नागरिकका अधिकार उन्होंग गर्नेका
बनिष्ठत हुनु पर्योग्य भन्ने सुनिश्चित गर्ने ।

११. सहभीयताको साभ गरिब, विपल र विभेदमा खेत्रका सबै वर्ग, जाति, धर्म, लिङ्ग र समुदायले जित
सक्न भन्नाका लागि आवश्यक कार्य गर्ने । दैतिय, वारी, सीमान्तर्कृत तथा लोपोन्मुख जाति एवम्
पिछडीएको समुदाय र खेत्रको उत्थान र विकासका लागि आवश्यक बजेटको व्यवस्था गर्ने ।

२.२. मुलुकको स्वाधिनता र राष्ट्रिय हितको संबद्धन

१. देशको सावधीमस्ता, भौगोलिक अखण्डता, स्वाधीनता, स्वतन्त्रता, स्वाभिमान र जनताको
जीक्षणको रक्षाको पूर्ण प्रत्याभूति हुने गरी राष्ट्रिय सुरक्षा नीतिलाई आवश्यक परिमार्जन गरी
कार्यान्वयन गर्ने ।

२. लिपिध्याधुरा, लिपुनेक, कालापानी लगावतका खेत्रमा लिमेकी मुलुकहरुसंग समाधान हुन बाँकी
सीमासम्बन्धी समस्याहरु कुटनीतिक माध्यमबाट समाधान गर्ने । सीमाको प्रभावकरी व्यवस्थापन र
नियमनका लागि सीमा सुरक्षा चौकी (बीओपी) बढ्दि गर्ने ।

३. जलस्रोत नीतिलाई प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्ने र राष्ट्रिय हितमा जलचोतको द्विपक्षीय र
बहुपक्षीय उपयोग गर्ने ।

४. वैदेशिक सहायतालाई राष्ट्रिय प्राथमिकताको खेत्रमा परिचालन गर्ने ।

५. राष्ट्रिय हितप्रतिकल रहेका सन्ति सम्झौताहरूको पुनरावलोकन गर्ने र आवश्यकता अनुसार नया
सन्ति सम्झौताहरु गर्ने ।

६. सुरक्षा अड्डाको व्यवस्थिकतामा जोड दिई मनोवत उच्च ब्रताउन आवश्यक साधन चोत उपलब्ध
गराउने ।

७. राष्ट्रिय सुरक्षा, समष्टिगत अर्थनीति एवम् रणनीतिक महत्त्वका आधारभूत विषयहरुमा राष्ट्रिय
सहभती निर्माण गर्ने ।

२.३. गुणस्तरीय सेवा प्रवाह, सुशासन र सदाचार

१. सुशासनयुक्त तथा भृष्टाचारमुक्त शासकीय व्यवस्था निर्माण गर्ने इ-गभर्नेन्स ऐन यथासिद्ध संसदमा
प्रस्तुत गरी पारित गर्ने । राज्यका सबै सञ्चालनलाई निष्पक्ष र जवाफदेही बनाउने ।

२. समाजमा शान्ति सुल्यवस्था कायम गर्ने अपराध र अराजकता नियन्त्रण तथा दण्डीनताको अन्तर
गर्ने ।

३. शिक्षा, स्वास्थ्यलगायत सामाजिक तथा सावेजनिक खेत्रका पदहरूमा नियुक्ति र पदोन्नती गदा
सरकारले रोष्टर निर्माण गरी वरिष्ठता, योग्यता-क्षमता र कार्यसम्पादन मुल्याद्वाक्ताको आधारमा
पारदर्शी प्रणाली अवलम्बन गर्ने ।

४. सेवायाहीलाई बोहले औरपूरको नाइनको मास्तीपार मुक्त परामर्शका लागि ई-विभिन्न व्यापार अनुसारुन लेखा तथा ताइम कार्ड प्रणाली लागू गर्ने । सरकारले प्रत्यन गर्ने सेवामा लागू गर्ने समय एकलिनहरूले घटाउने गरी प्रशासनिक गुप्तार गर्ने ।

५. सार्वजनिक सेवाको लेवभा विविधान भवानभार लिमिट गर्नेका लागि सरकारले तदारकताका साथ कदम चाल्ने । अधिकारी दूरपालीम अनुसन्धान आयोगलाई भए प्रधानमन्त्री बनाउन खोल साधन तथा आवश्यक जनशक्ति उपलब्ध गराउने ।

६. सार्विय सतर्कता केन्द्र र सार्वजनिक खरिद अनुगमन कार्यालयलाई परिणाममूली र प्रभावकारी बनाउने ।

७. रिटो खरितो कार्य सम्पादनका लागि नाम्यप्रणिका र संवेदनिक अद्याहरूको सम्बागत गुप्तार गर्ने ।

८. सेवारी चालक अनुमतिपत्र भवे प्रवेशहरूबाट तथा राहदारी भवे जिल्लाहरूबाट सहजस्थिता उपलब्ध गराउने ।

९. सार्वजनिक कामहरूमा सेवायाहीहरूले नामिकता प्रमाणपत्र र सार्विय परिचयपत्र द्वारे बुझाउनुपर्ने दोहरोपनालाई मापदण्ड बनाई हटाउने । एउटै काममा भेरे कागजातहरू बमताउनुपर्ने भान्कट हटाउन रार्टिय परिचयपत्रमा व्यक्तिको सम्पूर्ण विवरण समावेश गरी पालिकाहरूबाट वितरण गर्ने व्यवस्था गर्ने ।

१०. ईनिक उपभोगका बस्तुहरूको आपत्ति सहज तुल्याउने । महारूपी, तस्करी, कृषि अभाव, कानाबजारी, खाद्य बस्तुहरूमा भिसाबट र बस्तु तथा सेवामा हुने सिफिङ्केट प्रणाली अन्त्य गर्ने ।

११. सबै प्रकारका बस्तु र सेवाको मूल्यमा सरकारले नियमन गर्ने । नाप तीलमा ठग्ने तथा गुणस्तरहीन बस्तुको विक्री वितरण गर्नेहरू माथि सख्त कारबाही गर्ने । उपभोक्ताहरूको हितका लागि बजार अनुगमनलाई प्रभावकारी बनाउने ।

१२. मिटरव्याजलाई दण्डनीय बनाउने । यस सम्बन्धमा मिटरव्याज अपराध नियन्त्रण सिफारिस कार्यदलको प्रतिवेदनलाई कार्यान्वयन गर्ने ।

२.४. शान्ति प्रक्रियाको पूर्णता तथा सङ्करणकालीन न्याय

१. तत्कालिन सरकार र नेकपा (माओवादी)विच भएको विस्तृत शान्ति सम्झौता तथा तराई/मधेस लगायतका आन्दोलनका कममा सरकार र आन्दोलनकारीहरूविच भएका सहमती र सम्झौताहरूलाई तदारुकताका साथ कार्यान्वयन गर्ने ।

२. संसदमा विचाराधिन वेपता पारिएका व्यक्तिको छानबीन, सत्य निरूपण तथा मेलमिलाप आयोग ऐनको सशोधन विधेयक यथासिध्ध पारित गरी आयोग गठन गर्ने र आयोगलाई आवश्यक सोल-साधन र जनशक्ति उपलब्ध गराउने ।

३. शान्ति प्रक्रिया र सङ्करणकालीन न्यायसम्बन्धी चाँकी काम २ वर्षभित्र पूरा गर्ने । इन्द्रपीडितहरूलाई ज्ञातिपूति, पुनःस्थापना र परिपुरणको व्यवस्था गर्ने ।

४. देशका विभिन्न भागहरूमा भएका आन्दोलनको कममा लगाइएका मुद्दाहरूको पुनरावलोकन गरे ।
मुठा मुद्दाहरू स्थारेज गरेर र राजनीतिक प्रकृतिका बन्दीहरूलाई रिहाइ गरे ।

५. जान्दोलनका कममा खाइते तथा अड्गमहरू भएका व्यक्तिहरूलाई उपचार, रोजगारी, स्वरोजगारका अवसर र पुनर्स्थापन सम्बन्धी कार्य गरे ।

२५. आर्थिक नीति तथा कार्यक्रम

१. अर्थतन्त्रमा देखापरेको मन्दी, औद्योगिक उत्पादन तथा व्यवसायिक क्षेत्रमा आएको हाम, वित्तीय क्षेत्रमा तरसला संक्षेप, उच्च व्याजदर, बढ्दो व्यापारधाटा, न्यून पुँजीगत स्तर, घट्दो राजम्य सङ्कलन तथा पुँजी बजारमा आएको गिरावटस्थायतका समस्यालाई आर्थिक, वित्तीय र मौद्रिक नीतिको सामन्जस्यपूर्ण ढांगले कार्यान्वयन गरी अर्थतन्त्रलाई तत्काल गतिशील बनाउने । बजेट प्रणालीलाई नीतिगत, सरचनागत तथा कार्यगत रूपमा पुनर्संरचना गरे ।

२. जल, जमिन, जड्हगल, जडीबुटी र जनशक्ति जस्ता महत्त्वपूर्ण स्रोत साधनहरूको उच्चतम संदुपयोग गरी मुकुलकाई तीव्र आर्थिक विकासको बाटोमा डोच्याउनका लागि पूर्वाधार तयार गरेर र उत्पादन तथा उत्पादकत्व बढाइ गर्दै समन्वयिक वितरणमा आधारित आर्थिक नीति अबलम्बन गरे । नेपालको मौजिलिक उत्पादनको विकास र विस्तारका लागि अन्तराष्ट्रिय स्तरमा ब्रान्डिङ गरे ।

३. सरकारी, सहकारी र निजी क्षेत्रको समन्वयात्मक, सहकार्यात्मक तथा क्रियाशील भूमिकाका आधारमा विकास निर्माण लगायतका समग्र आर्थिक कार्यक्रम सञ्चालन गरे । आर्थिक क्षेत्रसँग सम्बन्धित संसदमा विचाराधिन सम्पति शुद्धिकरण निवारण ऐन (Anti-Money Laundering Act) चालु अधिकेशनबाटे पारित गर्ने तथा राष्ट्रिय महत्त्वका पूर्वाधार आयोजना कार्यान्वयन ऐन, सार्वजनिक खरिद ऐन आदि तीन महिनाभित्र संसदमा प्रस्तुत गरी पारित गरे ।

४. वित्तीय सहधीयताको मान्यताअनुरूप स्रोत साधनको बांडफाट गरे । संविधानमा व्यवस्था भएको अधिकारको सुचीबमोजिम सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तीनबाटै तहबाट मानव सशाधन र भौतिक पूर्वाधार विकासको नीति लिने । सङ्घले राष्ट्रिय गौरव, रूपान्तरणकारी र रणनीतिक महत्त्वका ठूलाठूला आयोजना तथा कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरी मझौला तथा सानासाना आयोजना र कार्यक्रमहरू प्रदेश र स्थानीय तहबाट सञ्चालन गर्ने व्यवस्था गरे ।

५. स्वदेशी लगानीलाई प्रोत्साहन तथा विदेशी लगानीलाई आकर्षण गर्ने गरी लगानी मैत्री वातावरण निर्माण गरे । विदेशी सहयोग र अनुदान उत्पादनशील र भौतिक पूर्वाधार विकासको क्षेत्रमा प्रवाह गर्ने । लगानी मैत्री वातावरणको सुनिश्चितता गर्न आवश्यकतानुरूप आर्थिक ऐन, नियमहरू संशोधन गर्ने । वैदेशिक व्यापार भुक्तानीलाई पारदर्शी बनाउने ।

६. राजम्य प्रशासनलाई चुस्त, दुरुस्त तथा करदातामैत्री बनाउने । कर छली, आयातमा त्युन विजकीकरण, चोरी पैठारी, तस्करी तथा हुण्डी कारोबारजस्ता गतिविधिको अन्त्य गर्ने । कर प्रणालीलाई प्रगतिशील र व्यवसायमैत्री बनाउने । विगतदेखि कर चुक्ता गर्न नसकेका उत्तोग, व्यवसायलाई करमा लगाइएको जरिवाना मिनाहा गरी बाँकी बक्योता कर किस्तावन्दीमा तिनै सुविधा उपलब्ध गराउने ।

७. सरकारको राजम्यले साधारण स्तर समेत धान्न नसकेको यथाधिलाई ध्यानमा राखी सार्वजनिक प्रशासनमा रहेको दोहरोपना अन्त्य गर्न नेपाल सरकारबाट स्वीकृत कार्य विस्तृतिकरण (Unbundaling) प्रतिवेदनलाई पुनरावलोकन गर्ने, त्यसका आधारमा कार्यजिम्मेवारी बांडफाट गर्ने,

जनशक्ति र सोल भाष्पन उपलब्ध गराउने, आवश्यकताहरू का विभागालै बारेम गर्ने । औपचारिक दोषमा ज्याउने ।

= कृषिको आधुनिकीकरण, यानिकीकरण र व्यवसायिकरण गरी गरीबी नियारण गर्ने कृषि फार्म, कन्ट्राक्ट खेती र सहकारी खेतीमा जोड दिने । कृषिमा अनुदानको व्यवस्था गर्ने । प्रत्येक विभागलाई खेतीका लागि आवश्यक मल तथा उन्नत थोड विज्ञ समग्रमै उपलब्ध गराउने । कृषि विभागको व्यवस्था गरी जोखिमलाई न्यूनीकरण गर्ने । प्राथमिक शिक्षा, सिचाइ, कृषि बजार र कृषि उत्पादन खरीदको सुनिश्चिता समायतको व्यवस्था गर्ने ।

९. जल तथा प्राकृतिक सोलको दीगो उपयोग र उजां विकासमा प्राथमिकता दिई आन्तरिक तथा विदेशी लगानी आकर्षित गर्ने । उत्पादनका केन्द्र तथा औद्योगिक थोकहरूमा चौखिसी घण्टा गुणस्तरीय विद्युत उपलब्ध गराउने । जलाभययन आयोजनाहरूको विकासमा जोड दिने । साना तथा नष्ट विद्युत आयोजनाहाट उत्पादित विजूली सरकारले प्राथमिकताका साथ खरिद गर्ने व्यवस्था मिलाउने । आन्तरिक खपतभन्दा अधिक रहेको विद्युत नियांतका लागि रिमोटी भूलक्तरसंग द्विपक्षीय र बहुपक्षीय सम्बाद अगाडि बढाउने र उच्च अमताको विद्युत प्रसारण लाई जडाउन गर्ने ।

१०. नेपाललाई पर्यटकीय अन्तर्राष्ट्रिय गन्तव्यस्थलको रूपमा विकसित गर्ने विभागस्थल, हवाई उड्ययन, हिमाली लोकमार्ग जस्ता पूर्वाधारको विकास गर्ने, पर्यटकीय क्षेत्रका होटल, द्रामल एजेन्सी, ट्रेकिङ एजेन्सी लगायतका सेवा प्रदायकहरूको विकास तथा गुणस्तर व्यवस्थित गर्ने, सांस्कृतिक, जैविक एवम् भौगोलिक विविधतालाई पर्यटनको मुख्य क्षेत्रको रूपमा विकास गर्ने, राष्ट्रिय निकुञ्ज र आरक्ष क्षेत्रको उचित व्यवस्थापन गर्ने ।

११. भौतिक पूर्वाधारको दीगो एवम् गुणस्तरीय विकास निर्माण गर्ने, समग्रमै निर्माण सम्पन्न गर्ने, ५ वर्षसम्म विद्युत भत्केको भर्त्ता सम्भार निर्माण कम्पनीले नै गर्नुपर्ने व्यवस्था गर्ने । यातायात क्षेत्रको एकीकृत विकासका लागि स्थल, हवाई, रेल, पानीजहाज र केवल कार सेवाको एकीकृत योजना निर्माण गरी सावंजनिक यातायात सेवालाई सुदृढ र व्यवस्थित गर्ने । पूर्वपश्चिम लोकमार्ग ४ लेन तथा काठमाडौ उपत्यकाको रिडरोड ८ लेनमा विस्तारको बाँकी कामलाई यथासिध्ध सम्पन्न गर्ने प्राथमिकता दिने । हुलाकी राजमार्गलगायतका पूर्व पश्चिम लोकमार्गहरू र उत्तर दक्षिणका कोरिडर तथा व्यापारिक मार्गहरू प्राथमिकताका साथ निर्माण गर्ने ।

१२. अत्यधिक रूपमा विप्रेषणमा निर्भर अद्यतन्त्रलाई उत्पादनशिल अद्यतन्त्रमा रूपान्तरण गर्ने औद्योगिकरणलाई उच्च प्राथमिकता दिने । आयात प्रतिस्थापन र नियांत प्रबद्धनमूलक उच्चोगको विकासमा जोड दिने । पुँजी, धम र उच्चमशीलताको संयोजन गरी देशलाई औद्योगिकरण गर्ने, उत्पादनका लाभहरूको समन्वयिक वितरण गर्ने । मुलुकको मध्य भागमा पर्ने गरी एउटा हाइटेक सिटी निर्माणका लागि सम्भाव्यता अध्ययन गर्ने ।

१३. डिजिटल नेपालको अवधारणालाई सार्वक बनाउन सूचना तथा सञ्चार क्षेत्रलाई विकास र विस्तार गर्ने ठोस नीति र कार्यक्रम तय गर्ने । जनताको सूचनाको हकको ग्यारेण्टी गर्ने, पूर्ण प्रेस स्वतन्त्रता प्रत्याभूत गर्ने र गोपनियताको हक सुनिश्चित गर्ने ।

१४. सिचाइ पुऱ्याउन नसकेका खेतीयांग भूमिमा नदी पश्चान्तर (डाइभर्सन) तथा भूमिगत र लिप्त सिचाइको माध्यमबाट दीगो सिचाइ सुविधा पुऱ्याउने । नदी कटान क्षेत्रलाई तटबन्धन गरी नदी उकास भूमागलाई व्यवस्थित रूपमा प्रयोगमा ल्याउन योजना बनाउने ।

१५. भूमिको उत्पादन २ उत्पादकत्व बढिका लागि वैज्ञानिक भूमियोग नीति प्रभावकारी रूपमा नाम गर्ने । संविधानको भावनाअनुसार भूमिहिन नागरिकहरूलाई स्थानीय तहको सिफारिसका आधारमा भूमि उपलब्ध गराउने । पूर्तीदेखि बसोबास गरेका स्वामीहरूको ममस्या समाधान गर्ने । कृषि मजदूर, मुक्त कर्मचारी, हलिया र भूमिहिन किसानको आर्थिक, सामाजिक उत्थान र बसोबासको व्यवस्था गर्ने ।

१६. रुण उचोगलाई पुनःसञ्चालन गर्न विशेष प्याकेज र औद्योगिक सुरक्षाको व्यवस्था गर्ने । चको व्याज नियन्त्रण गर्ने तथा स्प्रेड दर घटाउने ।

१७. विकासको मुख्य उद्देश्य मानव विकास र त्यसको मुख्य आधार श्रम नै भएकाले श्रम-संस्कृतिलाई प्रोत्साहित गर्ने । देशभित्र उत्पादनका क्रियाकलाप बढिए गरी रोजगारी प्रदान गर्ने । वैदेशिक रोजगारीबाट पुजी र प्रविधिसहित फर्केका नेपालीहरूलाई देशभित्र रोजगारमूलक व्यवसाय गर्ने सम्भावित क्षेत्र पहिचान गरी लगानीको बातावरण निर्माण गर्ने ।

१८. नागरिकलाई वस्तु तथा सेवा सहज, सरल र सुपथ तबरले उपलब्ध गराउनका लागि सार्वजनिक संस्थानहरूको व्यवस्थापनमा सुधार गरी व्यवसायिक, प्रतिस्पर्धी र प्रभावकारी बनाउने ।

१९. सडक, विजुली, पानी, ढल, सञ्चार लगायतका विकास निर्माणका कार्यहरूमा सम्बन्धित निकायहरूको विचमा एकीकृत र समन्वयात्मक ढड्गाले निर्माण, सञ्चालन र परिचालन गर्ने प्रधानमन्त्री तथा मन्त्री परिषद्को कार्यालयमा समन्वय इकाइ गठन गर्ने ।

२०. भूकम्प, बाढी पहिरा, ढुवान, भक्षण तथा आगलागी जस्ता विपद्वाट हुने जनधनको नोक्सानी कम गर्नका लागि डिजिटल प्रविधीमा आधारित पूर्व सर्तकता प्रणाली विकास गर्ने, आवश्यकतानुसार वस्ती स्थानान्तरण गर्ने र एकीकृत वस्ती निर्माण सुरु गर्ने ।

२१. सरकारको पुँजीगत खर्च बढाउन ठेकापटाको निर्णय प्रक्रिया पारदर्शी, जवाफदेही र छिटो छरितो बनाउने, घर जग्गा अधिग्रहणमा देखा परेका मुआब्जा विवादहरू समाधान गर्ने, साँस्कृतिक सम्पदा क्षेत्र अतिक्रमण नहुने गरी आयोजनाहरू बनाउने, प्रदेश तथा स्थानीय तहमा सशर्त अनुदान घटाई समानीकरण अनुदान बढाउने लगायतका कार्यहरू गर्ने ।

२२. सार्वजनिक खर्चमा भितव्यिता कायम गर्ने । विदेश भ्रमण, नयाँ भवन निर्माण, सवारी साधन खरिद तथा कार्यालय सञ्चालन खर्चमा कटौती गर्ने ।

२३. भूक्तानी सन्तुलनलाई सकारात्मक बनाउन तुलनात्मक लाभका आन्तरिक उत्पादनमा जोड दिने र आयात नियमन तथा नियांति प्रबद्धनका रणनीति कार्यान्वयनबाट व्यापार घटाउने ।

२.६ सामाजिक रूपान्तरण

१. मानव विकास सूचाइक तथा जनसङ्ख्या र भूगोलको आधारमा सबै प्रदेशको सन्तुलित विकासमा जोड दिने । गरिवीको रेखामुनी रहेका जनतालाई अत्यावश्यक वस्तुहरू सुपथ मूल्यमा वितरण गर्ने गरिव घर परिवार परिचय पत्रको व्यवस्था तथा सबैका लागि सार्वजनिक वितरण प्रणालीको व्यवस्था गर्ने ।

२. गुणस्तरीय, रोजगारमूलक, व्यवसायिक र प्राविधिक शिक्षामा जोड दिई सङ्घीयताको मान्यताअनुरूप शिक्षालाई जनताको पहुँचभित्र राख्न सामुदायिक शिक्षा प्रणालीलाई प्रभावकारी बनाउने । निजी विद्यालयहरूमा अभिभावकहरूलाई चको आर्थिक गार पर्न नदिने । संविधानबमोजिम मातृभाषामा

विज्ञान का लाभि आवश्यक व्यवस्था गर्ने । विश्व विद्यालयहरूलाई राजनीतिक हस्तक्षेपबाट मुक्त गर्ने । पदोन्नती प्रणालीलाई व्यवस्थित गर्ने विश्वविद्यालय ऐन सधार गर्ने ।

३. प्रत्येक नागरिकलाई आधारभूत स्वास्थ्य सेवा निशुल्क उपलब्ध गराउने । स्वास्थ्यमा जनताको सरल र सहज पहुँच खोपित गर्ने स्वास्थ्य केन्द्र र आधारभूत अस्पतालहरूलाई विस्तार गरी स्वास्थ्य सेवालाई जनताको धरैत्तोमा पुऱ्याउने । सबै प्रदेशहरूमा विशिष्टिकृत अस्पताल स्थापना गर्ने । स्वास्थ्य विमाको व्यावस्थालाई प्रभावकारी बनाउने । उच्च रक्तचाप, मधुमेह, क्यान्सर, दम, मगौला, क्लेजो र महिलाहरूको पाठेधरसम्बन्धी रोगको उपचारका लाभि सरकारले दिई राखेको सहयोगको दायरा विस्तार गर्ने ।

४. मजदूर, किसान, बीडिक पेसाकमी लगायतका अमरीकी वर्गको अमको सम्मानका साथै रोजगारका लाभि ठोस भीति बनाउने । शैक्षिक वेरोजगारलाई प्रमाणपत्र छितो राखी दिइने उण सहजरूपमा उपलब्ध गराउने । वेरोजगारलक्षित कार्यक्रम ल्याउने ।

५. सहकारी क्षेत्रलाई गरिबी उन्मूलन र रोजगार प्रबद्धनको क्षेत्रको रूपमा राज्यले प्राथमिकता दिने । गरिबीको रेखामूलि रहेका जनतालाई खाद्य, शिक्षा, स्वास्थ्य, आवास, सीप विकास र रोजगारीको कार्यक्रम ल्याउने ।

६. देश विकास प्रक्रियालाई आधुनिक प्रविधिसंग आबद्ध गर्ने । मानव जीवन सहज र उत्पादनमुखी बनाउन विद्यालयदेखि विश्वविद्यालयसम्म विज्ञान र प्रविधिको अध्ययन, अनुसन्धान र शिक्षालाई उच्च प्राथमिकता दिने ।

७. जेठ नागरिक, असहाय, अशक्त, अपाइगता भएका व्यक्ति, एकल महिला तथा विपन्न व्यक्तिहरूका साथै दिनित, उत्पीडित तथा पिछडिएको वर्ग, अल्पसङ्ख्यक, सीमान्तकृत तथा लोपोन्मुख समुदायलाई दिइएको सामाजिक सुरक्षाको दायरालाई विस्तार गर्ने । अपाइगता भएकाहरूलाई रोजगारका लाभि विशेष तालिम एवम् अवसर दिने ।

८. सहरी पूर्वाधारहरूको निर्माण तथा विकासलाई वातावरणमैत्री बनाउने तथा सांस्कृतिक सम्पदाहरूमा असर पने नदिने । असुरक्षित र छारिएर रहेका यामिन वस्तीहरू सुरक्षित र सुविधासम्पन्न स्थानमा स्थानान्तरण गर्ने एकीकृत वस्तीको रणनीति तय गर्ने । खानेपानी नपुगोका सबै वस्तीहरूमा स्वच्छ खानेपानी पुऱ्याउने ।

९. महिलाको सुरक्षित मातृत्व तथा प्रजनन अधिकारसम्बन्धी ऐनलाई यथासिध्ध कार्यान्वयन गर्ने नियमाबली तथा कार्यविधि निर्माण गर्ने । महिलाविरुद्धका सबै विभेदहरू, पितृसत्तात्मक परम्परागत मान्यता र व्यवहारको अन्त्य गरी लैदृगिक समतामूलक समाज निर्माण गर्ने । बलात्कार, घरेलू हिसा, एसीड आक्रमण र बेचबिस्तनजस्ता अपराध गर्नेलाई कडा कारबाही गर्ने । यौनिक तथा लैदृगिक अल्पसङ्ख्यकको अधिकार सुनिश्चित गर्ने ।

१०. युवाको अधिकार शिक्षा र रोजगारको अवधारणालाई व्यवहारिक रूप दिने । ऊर्जाशील युवा जनशक्तिलाई विदेश पलायन हुनबाट रोक्न उच्चमशीलताउन्मुख सीप, पुँजी र व्यवसायिक तालिम दिने र सहुलियतपूर्ण ब्याजदरमा वितुपुँजी उपलब्ध गराउन स्टार्टअप कोष स्थापना गर्ने ।

११. खेलकुदलाई उत्थोगको रूपमा विकास गर्ने र अन्तर्राष्ट्रिय स्तरको खेलकुद पूर्वाधार निर्माण तथा सेदकुद पर्यटनको विकास गर्ने ।

१२. अपै सामाजिको भाषा, विद्या, सम्बन्धि, सामग्री, सामाजिको गतिशील र सक्षमता गर्ने । तरिति, भाषा, पर्म, सम्बन्धिको आधारमा गरिने अपै उपार्थको लेखनाको लक्ष्य होने । नेपाल दुखाल्हुतमुक्त राष्ट्र प्रतिष्ठित सदस्यको सम्बन्धमा जागरानमान्य विभिन्न अन्तर्कालीन गतिशील गुमावकारी कठम चाल्ने ।

१३. अधिकारकहरूलाई सामाजिक आधारित सम्बन्ध योजनामा जारीबद्द गराउँ उनीहरूको अधिकारक तथा सामाजिक अधिकारीहरूलाई जनिकरण गर्ने । सामाजिक सम्बन्धो कार्यक्रमलाई असंबन्धितको द्वीपाधारिक देखका अविस्तर, उनीहरूसिक तथा स्वरोगरार र केवलिक राजनीतिको छेत्रमा विस्तार गर्ने ।

१४. वैदेशिक राजनीतिलाई सुर्खिल र सार्वादित बनाउने, यसका लागि इटापाइन संघर्षहितको सहयोग गेल खालाना गर्ने ।

२.७ तात्कालिक राहत, पुनर्निर्माण र प्रवर्धन

१. बाही, परिवर्तन र दुर्बालता का विस्तारित परिवारकांड पुनर्ज्यादाना गर्ने। विपद जोखीम न्युनीकरण तथा व्यवस्थापनलाई प्रभावकारी बनाउने। कोविड-१९ चाट उत्पन्न नकारात्मक परिवारमलाई न्युनीकरण गर्ने आवश्यक कारण गर्ने।
 २. सहीद संघ वेपता परिवार, दुन्दपीडित र विस्तारितमलाई गहन, पुनर्ज्यापना र सहायताका लागि व्यवस्था मिलाउने।
 ३. विभिन्न आन्दोलनमा घाँटी भए उपचार नाशकाहस्रको अद्योचित उपचारको व्यवस्था गर्ने, ब्रह्मगमद्वा मात्राकाललाई अनिपुनि र परिवारका छम्नामा एक जना मदस्यलाई रोजगारीको व्यवस्था गर्ने।
 ४. खाल्चान, पेटोलियम पदार्थलगायत जनताका अन्यावश्यक ईनिक उपभोग्य वस्तुहरूको सहज र गुणम आपूर्तिको व्यवस्था गर्ने। दुर्गम र पिछडीएको ठेगमा नून, चिरी, चामल, औषधी लगायत अत्यावश्यकीय वस्तुहरू अमाव हुन नदिने।
 ५. कर्णाली प्रदेश लगायत मानव विकास सम्बादक कम भएका क्षेत्रहरूमा गर्भवती, सुत्केरी महिला र पोषणबाट प्रभावित बालबालिकाहरूलाई पोषणका कार्यक्रम प्रभावकारी बनाउने।
 ६. ग्रामीण शेत्रमा आकर्षित दुर्घटना, बाढी पहिरो, ग्राहनिक प्रकोप जस्ता विपदको बेला सेवा प्रदान र एयर एम्बुलेन्सको व्यवस्था गर्ने।
 ७. विस युनिटमन्दा कम विज्ञानी प्रयोग गर्ने गरिब र विपन्नका लागि विद्युत महसूल नलाग्ने र पचास टसम्म विज्ञानी उपभोग गर्ने उपभोक्ताका लागि विद्युत महसूल घटाउने। दश हजार लिटरसम्म उपभोग गर्ने परिवारलाई पार्नी निश्चल उपचार गराउने।

२८ पर्यावरणीय सन्तुलन तथा विपद् व्यवस्थापन

१. जलवायु परिवर्तनमे उत्पन्न गंगको जौखिम न्यूनीकरण गर्ने र बातावरण सरकारी अधिकारीय अधिकार तथा जैविक विविधता संरक्षण गर्ने हरितालम काठमाडौंमा चाल्ने।
 २. पर्यावरणमा समस्या उत्पन्न हुने गरी प्राकृतिक स्रोत गाइनको दोहन हुन नदिने। चुरे क्षेत्रको उत्पन्न गरी दुँगा, गिट्टी, बालुबा नियांत गर्ने कार्यलाई रोक लगाउने। चुरे र शिवालिक पर्वत

भूखलाको सरकारिका लागि अन्वयित चुरे सम्भासन चुरे सम्भासन कागंकमलाई प्रभावकारी बनाई तराई मधेमध्ये मस्तिष्किरण रोक्ने।

३. उच्चार, कल्पकारखाना र विकास प्रबोधार निर्माण गदा बातवरणमा प्राप्तकूल अमर नपने गरी बन गाए र बातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन (इआइए) को आधारमा कार्यान्वयन गर्ने।

४. विनाशकारी ढंगेसो, उच्चावाय, अधी, तुफान, चक्रबाट, अतिवाहित, बनावीष्टि, बाढी, पहिरो, ढुवान, लागि प्रभावकारी कदम चाल्ने। विपद पूर्वसूचना प्रणालीलाई व्यवस्थित गर्ने र नदी नियन्त्रणका कार्यक्रमहरूलाई प्राधानिकता दिने।

५. हरित गृह र्यास उत्तराञ्जनका कारण पूर्वीमा बढ्दो तापमान तथा जलवायु परिवर्तनले जनताको जीवनमा पर्ने असर र जोखिमहरूलाई कम गर्न अनुकूलम र त्यूनीकरणको कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने।

६. जलवायु परिवर्तनका मुद्दालाई अन्तर्राष्ट्रियकरण गर्ने, जलवायु सङ्कटले अत्यधिकसित तथा हिमाली देशहरूमा उत्पन्न गरेको जोखिमबाटे विश्वव्यापी रूपमा स्वेच्छालीलता जगाउने र सरोकारवाला मुलुकहरूको सञ्जाल निर्माणको पहल गरी आवश्यकतानुसार नेतृत्व लिने।

७. बातावरणमैत्री सहरहरूको विकासमा जोड दिने। फोहरमैलाको दिगो व्यवस्थापन गर्ने।

२.९ अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध

१. संयुक्त राष्ट्रसङ्घको बढापत्र, असलगनता र पञ्चशीलका सिद्धान्त, विश्व शान्तिका मान्यता, अन्तर्राष्ट्रिय कानून एवम् पारस्परिक हित र लाभका आधारमा परराष्ट्र नीति सञ्चालन गर्ने।

२. मुलुकको स्वाधिनता र राष्ट्रिय हितलाई विश्व समान्यका विचमा स्थापित गर्ने। ठूला र साना देशहरूबीच सावधान समानता तथा एक अर्काको आन्तरिक मानिलामा अहस्तक्षेपको नीतिको पक्षपोषण गर्ने। भूपरिवेस्तित देशको अधिकारको सुनिश्चितताका लागि आवश्यक कार्य गर्ने।

३. दिगो शान्ति, आर्थिक रूपान्तरण र जनताको समृद्धिका लागि छिमेकी लगायत विश्वका सबै मित्र राष्ट्रहरूसँगको मैत्रिपुर्ण सम्बन्धलाई सुदृढ बनाउने। आपसी सहयोगका क्षेत्रहरू विस्तार गरी सहकार्य र अन्तरावद्वालाई बढावा दिने।

४. देशको द्रुततर आर्थिक विकासका लागि वैदेशिक लगानी प्रवर्द्धन गर्ने, अन्तर्राष्ट्रिय श्रम बजारमा पहुँच पुन्याउन, नेपाली वस्तुको बजारीकरण गर्ने तथा नेपाललाई पर्यटकीय गन्तव्यस्थलको रूपमा विकास गर्ने आर्थिक कुट्टीतिलाई अगाडी बढाउने।

५. क्षेत्रीय स्तरमा तनावरहीत मित्रताका निमित आवश्यक पहलकदमी लिने। नेपालको भूमि कुनै पनि विदेशी मुलुकको विरुद्ध प्रयोग हुन नदिने। सार्क, विमिष्टेक, आईविविएन जस्ता क्षेत्रीय संस्थाहरूलाई गतिशील बनाउन प्रभावकारी भूमिका खेल्ने।

६. परराष्ट्र नीति निर्माणमा राष्ट्रिय सहमति कायम गर्ने।

उपरोक्त नीति तथा कार्यक्रमलाई कार्यान्वयन गर्ने नेपाल सरकारले प्रत्येक मन्त्रालयबाट ठोस कार्ययोजना बनाई कार्यान्वयन प्रक्रिया अघि बढाउने छ। सोको अनुगमन प्रधानमन्त्री तथा मन्त्री परिषद्को कार्यालयले गर्ने छ।